

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 26

Parkland, Washington, 27de Juni 1902.

12te Aarg.

Guds Børns fæde Frihed og Lighed.

Til den fattige.

Had er din Hætte, ringe af din Øie,
En Smule Salt og Brød udgjør
din Kost;
Fra Bugten af indtil dit Dødsleie
Du føler Armod, Hunger, Røghed
og Froy.
En hullet Kjortel dine Lemmer dæk-
ker,
Som Berdens Høen og Ugur si mod
dig vatter;
End ydermere søg og svag paa Re-
gemet,
Paa ternet Bei du fædte er befædt;
Gst du ei arm?

Svar:

Stort er det Hus, som Herren mig
har givet,
Der nyder jeg et evigt Himmelbrød;
Der kaldes jeg til evig Froy i Livet,
Af ham, som led for mig den Kor-
sets Død.
Til Vegemskraf jeg intet kjender
hst,
Foran mig gik den Herre Jesus
Kriist.
Han, som har trodset Vidensernes
Magt,
Har evig Frelse ned til Jorden bragt;
Pris være ham!

Til den rige.

Stort er dit Hus og høj din Glans
paa Jorden.
Du est en Josef i Egyptenland;
Led jordisk Rigdom du er mægtig
vorden,
Og vidt og bredt du er en hædret
Mand!
Du kaldes naadig Herre, og med
Lyf
Man kuer gylde Stjerne paa dit
Bryst;
Du nyder Sundhed, Ungdom, Stjøn-
hed og al Glans;
Med nidkjuldt Die fletter man din
Krans;
Gst du ei rig?

Svar:

Mig er jeg vel, dog mest paa store
Synder,
Sand Rigdom søger man hos mig
omjoust;
Af agte godt jeg intet hos mig fin-
der,
Hvad nytter mig min blinde Haraaf
Gunst?
Mit Fæderland er dog kuds Kanaan,
Dit ene hen jeg freldigt kue kan;
Thi voier jeg mig for min Gud i
Bøn;
Mit Hjerte giver jeg ham, han mig
sin Son;
Pris være ham!

Den fattige og den rige tilsammen.

Pris være Gud! vi have fælles
Hjerte;
Vær mig velkommen ædle Ban-
dringsmand!
Dul hvem vor skønne Jord var kuds
til Byrde,
Kæl mig din Haand, fælg med til
Himlens Land!
Pris være Gud! vi begge vde er,
Dog Himlens Herre begge meget
kjære;
Pris vær ham vi er begge rige,
Paa Jorden alt, som og i Himlen
lige;
Pris være ham!

Dor Herres Musikmester.

(Fortællelse).

I det lille Kammer, ganske overgødt
af Solnedgangens Straaler, sad den
gamle Sverste høstet foran et Bord af
mørkt Egetræ og klippede med den store
Stræberfals en liden Jaffe efter et
Papirmanster. Stoffet var vel gam-
melt og her og der noget falmet, men
den blaa Farve havde dog holdt sig
nojenlunde.
„Der komme de!“ sagde den gam-
len for sig, „hvor kært lyder ikke deres
Sømmer i den lille Aftal Synger

lun munter I arde Væfener, saa-
længe I er oplagt beritt! Sangen for-
vandler sig snart nok til Sælle. Men-
gen Narsag har I just heller ikke nu
til at synge — vort Væb og bare Fods-
der! — men I synger alligevel som
Fuglene under Himlen. Den him-
melste Fader fæder baade eder og dem
— hvorfor skulle I da ikke synge? —
Men Jaffen maa jeg nu hurtigt lægge
bort, thi han skal ikke se den før Son-
dag. Da vil han blive glad, og han
trænger den ogsaa godt, det skallels
Barn!“

Rekke havde den gamle ryddet sine
Sager bort, før Døren aabnede sig og
Børnene kom ind. Den røde Solstive
som stod lige foran det lille Vindu,
lyste dem saa stærkt smøde, at de blin-
kede med Øinene. „Der er vil“ raabte
Kristofer. „Gobasten! Har I noget at
fortælle os, Mor Kæger? Eller skal
jeg først spille lidt?“ Dermed trat han
en faaldt Klavertarmen op af
Lokken og begyndte at blæse en Me-
lodi med ganske rigtige bløde Toner,
kun at under tiden de høje og dybe Tø-
ner manglede, som han da udgjorde
med Sang.

„Sætier eder nu her,“ sagde den
gamle, „medens jeg giver Sjeden sit
Aftenfoder. Jeg har allerede tænkt ud
noget rigtigt vakkert, som jeg vil for-
tælle eder.“ — Sjeden sit sit Aftenfo-
der, og snart sad de tre sammen, den
gamle i en Korstol og Børnene paa en
Stammel ved hendes Fødder. Den
røde Aftenhimmel glødede gennem
Vinduet. Svæverne kof kvirrende
frem og tilbage, og nogle Fuglekem-
mer lod sig endnu høre, men blev altid
sjelvære. Og nu fortalte den gamle:
„Ser I Aftenstjernen derhegne, hvo-
den funkler? Tanker eder den nu dob-
belt saa stor og meget kjædere, end
røde, grønne og hvide Straaler. Saa-
ledes var den Stjerne, som de Bisse sa-
i Østland. Det var kage Fæll, th
de saa ikke nedad, men opad; de lot
ikke sit Sind omtaages af al Jordens
Rørte og Larm, men stuede hver Ma-

op i Stjernehimlen. De havde
nemlig længe mærket, at den er den
store Talskive paa Vorherres Berdens-
uhr hvorfor de tænkte sig, at naar den
sine Time kommer, paa hvilken Men-
nestens ventede, Frelsens og Follulys-
sens Time, da maatte de i ethvert Fald
kunne se det paa Talskiven. Saaledes
fæde det ogsaa! Biseren rykkede frem,
og den store, klare Stjerne sprang ud
— en Stjerne, hvortil man endnu al-
drig havde seet Mage. Da forstod de,
hvad der var skeet, og at de nu ikke
havde nogen Tid at tabe.

Men hvad skulle de da gjøre? Jo,
ser I, den som har lært at se opad med
et klart Blik, den har ogsaa et fint,
skarpt Øie for Stemmerne herne, og
under al Larmen og Tummen hører
han just det rette. Saaledes havde de
Bisse hørt det Sagn, der var bleven
braget til dem over Land og Øer, som
paa Lustens Binger, at Frelsen skulle
komme fra Jøderne ved en stor Konge.
Da nu Stjernen paa Berdensuhret
viste, at Tiden var kommen, da vidste
de straks: nu er han fædt! Vi maa hen
og bringe ham den Være, som ham til-
kommer, forat vi kan blive optagne i
hans store, salige Rige. Og just fordi
de var kloge Folk, tænkte de ikke, og
selv tænkte sig ikke om sit jordiske Gods,
Kang og Stand, Guld og Penge. Af-
sted drog de, gennem store Ørkener og
gjennem follerige Stæder — over høje
Hjerger og brede Strømme — altid vls-
dere og videre, nærmere og nærmere.
Trætte og forfagte blev de ikke, thi de
saa jo Stjernen; heller ikke kunde de
komme bort fra Veien og forvirle sig,
thi Stjernen viste dem jo Bei. — En-
dellig kom de til en stor Stad, som lyt
ang Bei ved sit herlige Tempels gylde-
te Tænder, og da de havde bestiget den
hvide Hjergetop og saa ned paa Staden,
maa de vel have tænkt, at dette var
den store Konges Stad, og at de havde
maet sit Maa. Men saa var det ikke,
thi Mennekets Tanker og Guds Tan-
ker er saa forskellige. I denne Stad
regjerede en ord Konge og da denne

hørte om de Vise — hvorfor de var tomme, og hvem de søgte, da forskælede han, thi en Stemme sagde ham, at Gud maatte have ladet noget rent og helligt lig paa Jorden, og dette frøgede han, fordi han selv var saa ond og ugubelig. Men hans Folks Skriftemåle vidste Bødder, og det dunstede Sagnet, som de Vise i Østlandet havde hørt, blev nu til en klar, tydelig Betsning, og de led det: Op, til Bethlehems! Og se, da stod den underdøtte Sigerne altes foran dem. Derover blev de snart glade, thi de havde jo saa sikkert haabet at være ved Maalet og maatte dog endnu drage videre. Men Sigerne udtraaledes latter Glæde over dem. Saaledes kom de til Stalden og ankom just til rette Tid for at høre den heilige Sang af Englene og de himmelste Davstærter. Og fordi de var saadanne kloge Folk, undrede de sig ikke over, at Sigerne just havde ført dem hen til en Stald — de havde jo lært, at Guds Tauser er ganske anderledes end vore Tauser. Men da de nu gik ind og fandt et Barn som et kvænt andet Menneskebarn og en Moder, halvsalt og jomrutlig, men dog ganske menneskelig, saa forstod de alligevel, at dette var den store Konge, som skulde opvise Fredens og Retfærdighedens Rige, og faldt ned og tilbad og oplod sit Staggende, Guld, Søge og Myrrer. Derpaa drog de ad en anden Vej tilbage til sit Land, der nu var blevet et ret Østland, thi de stod i Solopgangen!

Saaledes fortalte den gamle Sverste. Nu sang alle — Englene ude, thi Vitenen var langt fremstreden, og Berneene inde, thi Kirkeforer saa utvarende paa Aftenstjernen, indtil Vise sagte frøgte, om Englene fremdeles sang i Himlen, og om et ogsaa engang skulde saa høre dem, hvorpaa den gamle tilrettede sig, svarede, med Henfy på det første Spørgsmaal: „Gvad skulde de vel ikke gøre?“

Drengen sagde sig lovet. Endnu en Stund sad han og saa paa Aftenstjernen; derpaa stod han op, sagde ganske alvorligt: „Godnat“ og gik hjem.

Men gjenem hans Sjæl klang det: „O, at vandte og drage gjenem Verden, efter en Sjen Sigerne! Altså videre, indtil man naar Maalet, og saa tilbringe, tilbede sit hele Liv!“ Altså dette stod vel endnu ikke klart for ham, men saa som en Sneg i Stadsbykret, men her togte dog hans Sjæl med en ubestemt Vanskelighed og fattede ham i en saa blød og vemodig Stemning, at, da

han paa Hjemvejen vilde synge, blev Tonerne stødende ham i Halsen, og han maatte snart stille en Stund og med tilbageholdt Andetænkning se opad, hvor Sigerne var fundet saaledes, som han endnu aldelig syntes at have set det før.

Sommeraftenen var ogsaa ualmindelig vakker, hvilket ogsaa Peter havde fundet, hvorfor han havde sat sig paa den simple Træbænk udenfor Døren, medens hans gamle Kollega opholdt sig paa Gaarden — om Aftenen var hans Hoved altid saa rent og tørt.

Da nu Drengen nærmede sig Huset, raabte den gamle paa Peter og kom til sig med de Ord: „Hvor kommer du nu fra, din Rættangler! Se, traude du forlangt saa og sov paa dit grønne Dre. Na, ja, kan du ikke se mig, at du efter har været berøvet hos den gamle og har saart hende til at fortælle dig noget. Gvad var det dog Sæt dig hen til mig og sig mig det.“

Den gamle var ogsaa ved den delige Sommernat kommen i en opløst Stemning. Himslen med alle de nedfaldende Dugdråber vedrøvede og velsignede jo den gamle Verden og glemte ikke et eneste lidet Gæstestue — hvorfor skulde da ikke ogsaa Menneskehjertene velsigne og gøre hverandre godt? Forts.

Skandinavisk
Photographer
F. BONELLI.
Efterfølger af

Lindahl Photo-
grapher
1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA, WASH

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe
and
Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Paa grund af, at jeg
maa gaa til östen, har
jeg besluttet at stanse
med min skoforretning
i Tacoma.

Alle som önsker rigtig gode sko eller støvler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har maasælges
S. OLSEN,
1108 Tacoma Ave., Tacoma, Wn

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Stammets Hus ved det nye Dakotahjør for Sigris
in Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne til med
Raad og Raad.
Helt tæt sammen fra Station. Gæve ved Belt
Line Street car før til Bøven.

ABONNER
PAA
Herold.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
**We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.**
1349 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Børns
Klæder, Hadertøj, Djerth, Hatte,
Støvler og Sko.
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK
R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Bampakits og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

“Penge Sparet
er Penge tjent”
Husk dette naar de trænger Medicener for
Familien. Det eneste skandinaviske Apothek
paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.
OM MEDICINER SPØRG JENSEN.

En Bøn for gamle Folk.

Herre, jeg er nu gammel og graa,
 Stor Svagthed vil mig betage,
 Alderdummen er mig kommen paa,
 Med Sorg og Trødsens Dage;
 Vilt Begæret Stykke og Sjæls
 Kraft
 I mig formindskes Dag og Nat, —
 Det vil jeg for dig klage.

Herre, du est min Klippe og Støt,
 Din Hjælp kunne jeg tillide;
 Du haver bevist mig meget godt
 Alt fra min Ungdoms Tibe;
 Du drog mig af min Moders Liv,
 O Herre! din Trøst du mig nu giv,
 Forlad mig fra al Røide!

Forlad mig ikke, o Herre kjærl!
 For min Alderdoms Bøde,
 Forlad mig ikke, men hør mig vær,
 Din Gøddhed lad mig nyde!
 Din Tilflugt lad mig have til dig,
 Saa vil jeg prise dig evigtlig
 Og i din Hjælp mig fryde.

Min Tro og Trøst, mit Haab og
 Bøn,

O Herre vil du formere,
 Et frit Mod og Laalmodighed skjøn,
 Giv, og mit Levnet regjere!
 At jeg det evige Liv kan faa,
 Naar jeg dette Kal ombæret (undværet).

En Deltinde.

(Der Raadbar*) fortæller følgende:
 I Marts 1884 blev Frk. Reed sendt
 som Missionsskøvinde for at arbejde i
 den blakkoppe Metropolis i India.
 Efter i to Aars Arbejde vendte hun med sin
 Bekendte Tilbage til Nord Amerika,
 og hun beslattede sig nu til forløb
 at vige sig til sin aldrende Moders Pleje.
 Imidlertid gjorde hun en Dag, hun
 var paa Rejse, den sygdomsfulde
 at hun var bleven smittet af
 Sygdomsfuld. Hun lod sig undersøge
 af en sagkyndig Læge og fik sin
 Forbedring betragtet: hun var sygdomsfuld.
 Hun fortæder kraft sin Beslutning; hun
 vendte tilbage til Indien og gik der
 ind i Arbejdet blandt de sygdomsfulde. E
 den den Tid har hun forestaaet Ledelsen
 af Sygdomsfulde i Ghazipur
 ved Kintora paa Himalayas Fjeld.
 Der forpletes omkring 70
 1891—98 123 Bedringer blevne døde.

Mærkeligt er det, at siden Frk.
 Reed kom til Indien, er de for-
 værderiske hvide Flekker ganske forsvun-
 ne, saa der var dem, som mente, at det
 maatte bero paa en Misforstaaelse, at
 hun var bleven smittet af Sygdomsfuld.
 Faktum er dog, at hun har Sygdoms-
 fulden, men at den skrider meget lan-
 somt fremad. Frk. Reed taler sig for-
 vidst om, at hun ikke skal dø, førend
 hun har fuldført sin Opgave.
 Herren har betroet hende.*

Bl er forvidst om, at denne hendes
 Tro ikke vil blive besværet.

Tre Benner.

Man fortæller om en Mand, at han
 havde tre gode Benner, af hvilke han
 elskede de to første meget, men den tre-
 die agtede han ei stort paa. Da nu
 den samme Mand skulde for Domstol-
 len, efterdi han var anlagt for en
 stor Forbrydelse, saa gik han til sin
 første Ven og bad ham at staa ved sin
 Side i denne Ret. Men han gjorde
 ei andet end at tilfælde ham nogle
 Aften Klæde, saa han kunde træde frem
 for Domstolen i en stiftelig Klædning.
 Han gik til den anden Ven, men fik ei
 anden Trøst end den, at han nok vilde
 følge ham til Domstolen, men han
 vilde ei tale noget, det maatte han selv
 sørge for. Endelig gik han til den
 tredje Ven, som han før ei havde agtet
 stort om og bad ham, at han vilde tage
 sig af ham for Domstolen. Benneren
 lovede ikke alene dette, men fulgte ham,
 forsvarede ham trosfast og vandt Sagen
 for ham.

Du mærker snart, hvad denne Sig-
 nelle betyder. Mennekstet, som har
 forjænt Død og maas stilles for Dom-
 stolen, har forskellige Benner. Na-
 mon gaar ei med og hjælper ham ikke,
 giver ham i det heile sig, hans
 Slagtinger følger ham vel, men kun
 til Graven, der vende de om og sig:
 Du vilde vi lade ham sove her og gaa
 hjem hver til sit. Vel den, der da hol-
 der sig til sin tredje Ven, nemlig til
 Herre Kristus, han bliver fost i Ret
 og Død, følger ham gennem den
 mørke Dødens Dal og træder frem for
 os for Guds Domstol.

Følgelig har vi ei heller nogen an-
 den Talsmand hos Gaderen, ei Engle,
 ei heilige, som vi skulle anmode om
 deres Forbønner, men alene Jesus,
 som er retfærdig. Om helliges For-
 bønner bruge de Romerske-Ratholiske

den færgene Kunst, at de anvende
 forulde Signaler, som Fornakten har
 ber Behag i. Sigsew det, sige de ved
 Hætet, vilde være til stor Nytte, naar
 man fandt en god Ven, saa det vilde
 det ogsaa i Himmelen være en stor
 Ting, naar man havde de afbøde hel-
 lige til Forbedere. Men Herren til
 Bretta gav dem et godt Svær paa
 hvad sigt Raad er værdt. „Saa det
 til i Himmelen som ved Hætet, saa st-
 ker jeg ikke at komme derind.“

Hjertebanken

der er for hurtig eller for langsom, for
 stærk eller for svag, er ikke den Slags,
 der kommer fra et sundt Hjerte. Du,
 at erhver Hjerte, der smertes, der ban-
 ker for hurtigt eller uregelmæssigt, og
 ethvert Hjerte, der foranlægger Besvi-
 melsesangst, Staaanfæthed eller
 Kvalning, er svagt eller svælgeligt, og
 kan ikke holde Blodet cirkulerende paa
 normal Maade.

„Mit Hjerte var meget svagt og Ban-
 se underinden alene. Kunde saa-
 ledes undgaa at staa fra en til tre
 Gange i Minuttet. Vel vidende hvad
 Resultatet vilde blive, hvis dette skulde
 vedvare, begyndte jeg at tage Dr.
 Miles' Great Cure, og to Flaaske bragte
 Hjertet tilbage til sin normale Til-
 stand.“

R. D. Dolan,
 Huntington, Ind.

DR. MILES'

Heart Cure

forfæller aldrig at hjærne sange eller
 svælgelige Hjertter, naar det tages i Tide.
 Bent ikke, men h-gud kraft at bruge
 det. Sælges af Ap-tekere under Ga-
 rantien.

Dr. Miles' Medical Co.,
 Elkhart, Indiana.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.
 KIEBER AF
 LIEN'S PHARMACY,
 (Tidligere Central Drug Store.)

Apotekerforretter, Chemikalier og Tol-
 let Artikler.

Die B. Lien har mange Hæst Er-
 tering som Apoteker, er altid tilstede
 og man kan der trygt stole paa at faa
 Recepter udfyldte med Omhu og Næ-
 agtighed.

1102 TACOMA AVE.,
 TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

FIRE INSURANCE

F. W. GANTON,

LuxonBldg. cor. 13th & Pacific Ave.
 TEL. MAIN 308., Tacoma, Wash

Pacific Districts Prefers.

- Anderlen Ch. Gaudet, Idaho.
 Anderson J. R. 2100 Walling Str.
 California Cal
 Blakely J. Cor 175 Walling Str.
 Burap P. Cor. 1 & Wall Street Seattle Wash
 Christensen W. W. 1423 7th Ave., Seattle, Wash.
 Carlsson, P. R. N. 553 E Flower St.
 Los Angeles, California.
 Cook J. G. Stansford, Wash.
 Crandall O. 1603 Broadway St.
 San Francisco, Cal.
 Dagoes, O. 425 Post 10th Street,
 Tel: West 808. Portland, Ore.
 Garfield, S. California, Wash.
 Gaudet, O. R. Astoria, Oregon.
 147 Grand Ave.
 Johnson, J. 304 J Str. Astoria, Wash.
 Larson, T. Portland, Wash.
 Nelson, E. Cor 24,
 Silver, Wash.
 Peterson, R. Ellensburg, Oregon.
 Sprent, G. A. 3300 So. 3 Str. Tacoma,
 Wash.
 Steinthal, G. R. 3446 18th Str.
 San Francisco, Cal.
 Utterback, S. M., Stansford, Wash.

DODWELL & CO., Ltd. LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.

s s "MAJESTIC" leaves Yesler
 wharf, Seattle at 9:00 a. m.
 daily except Sunday for Port
 Townsend, Wash., and Vic-
 toria, B. C.

FOR WHATCOM.

s s "STATE OF WASHINGTON"
 leaves Yesler wharf, Seattle at
 10 p. m. daily except Saturday
 and s s "SEHOME" at 8:00 a. m.
 daily except Sunday for
 Everett*) Anacortes, Fairha-
 ven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at
 Everett.

For rates and information ap-
 ply to
 DODWELL & CO., Ltd.
 625 Pacific Ave. Phone Main 95

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christenson.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Mærkt:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Skem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg Octb. i Sels i Brevet.

En eller To Cent's Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Garnia, N. D. 18de Juni, 1902.

Dr. Redaktør.

Rogle saa Ord fra N. Dakota vil vel interessere nogle af Bladets Læsere.

Som de vel ved, havde vi ingen Vinter her, ingen Sne eller Kulde. Været kom med Regnafvaskende med Solskin. Været har været for fintet og alle B.ier er fremkommelige. Grøden er den, alt tegner sig til et Rønnaar. Indvandringen hertil fra de østlige Stater vedværes, og Folk lægger om Landet. Alle vil have et Stykke af Rildalens frugtbare Land. Kort Dakota Været er nu ikke længere et blid Været. Smalle Færme sees nu overalt, og al Prærie, eller jeg kan sige hele Staten vil snart staa i en ene-bølgende Dødsgrube. Et dristigt Stær er det om Høsten, naar man, saa langt Diet kan række, ikke andet kan se end en ene-bølgende Ager, som kan liges med et høgende Han. Intet Under om folk fra de østlige Stater bliver indtaget og ligejoms fjernet paa Stedet. Land man de have, det er ingen anden Raad. Da dette Blad læses ogsaa af fjendte og Bølgner

Størge, man jeg sende min Hilsen og i den trange Tid.

O. Hestegard.

Den lutheriske Kirkes Opgave ved Pacifickysten.

(Tale holdt ved Slutningsfejden i Parkland af Past. Holten, frit og frit fra engelsk og lidt forfattet.)

Naar jeg skal sige noget over dette emne, den lutheriske Kirkes opgave ved Pacifickysten, saa er det ikke den største vanskelighed den at kunne have noget at sige, men hellere den, at kunne gjøre et for anledningen passende udvalg af alt det, som kan siges.

Ser vi ud over den sociale tilstand, som den idag eksisterer, saa kan vi ikke andet end se meget, som burde være langt anderledes.

Hvorledes har ikke verdsligheden og sanseligheden lagt sin jernhaand paa masserne og leder deres tanker bort fra alt, som er ædelt og godt og deres hjerner bort fra Gud?

Denne sanselighed og verdslighed ødelægger ikke blot den enkelte menneskelige liv, men de vil passere landet en-dellig ruin.

Der har den kristne kirke en opgave at løse. Thi der er ingen anden magt i verden som kan stanse denne verdsligheds og sanseligheds frem, der holder paa at vælte sig ind over menneskene i bore dage, ikke mindst her paa kysten.

Men vor tid er ogsaa en efterligningens tid. Ikke før er en værdifuld afenstand opfundet eller opdaget før man finder at utallige efterligninger ogder tilfalds og udstrigede som „Lig-saa god.“ Og folket bliver som vandt til disse efterligninger, at de tilfældig kommer, at der findes noget nye.

Som i verdslige forhold, saa og i kirken. Mange sørgende tilbagesdrage Luther den kristne kirke efter frem fra katolikismens mudder. Men istaads begyndte man med efterligninger og her holdt paa indtil denne dag. Saa at nu hedder det med rette: „paa sætter ner ved ingen tal.“ Og mange er de, som har ladet sig vildlede, fordi de troede, at de var „lige saa gode.“

Men vi tør ikke være med fjære dem-ner. I saa vigtige ting, som de, der hører til vor sjæls frelse, der tør vi ikke være tilfreds med mindre end det, som er egte.

Men hvorledes kan vi vide, hvad som er egte? Hvorledes kan vi vide,

at den lutheriske kirke, som vi tilhøre, er den sande kristne kirke?

Dette kan vi vide deraf, at den forer til den bestemte, som i Guds ord givet af kristi kirke.

Om kristi kirke hedder det i Ef. 2, 20., at den er „opbygget paa apostlernes og profeternes grundvold, idet Jesus Kristus selv er hovedbjørnstenen.“

Der er angivet de to principer, hvorpaa den lutheriske kirke er bygget. Nemlig apostlerne og profeterne som grundvolden og Jesus Kristus selv som hovedbjørnstenen, det vil sige: den hellige skrift, som eneste regel og rettesnor for lære og liv og retfærdiggjørelse af tro som eneste grund for vort saligheds-haab.

Thi med profeterne og apostlerne i dette sted menes det gamle og nye testamente, og paa disse to testamenter, som Guds uafsluttede ord er den lutheriske kirke bygget. Derfor saaførst en lutheraner bliver overbevist om, at en ting er lært i skriften, saa holder han sig i høj underkastelse for samme lære, som en guddommelig sandhed, som en tale fra himmelen, enten han er ibant til at fatte det med sin forstand eller ikke. „Det staar skrevet,“ er hans ord, sprog.

Og med det udtryk: „idet Jesus Kristus selv er hovedbjørnstenen,“ menes, at alt vort saligheds-haab maa være bygget paa Jesus Kristus, hans blod og retfærdighed.

Derfor slæder den lutheriske kristne i tanken paa fremtiden, idet han siger:

Kristi blod og retfærdighed

Er alt, hvad jeg vil smettes med,

Dermed jeg kan for Gud bestaa,

Al er jeg i himlen skal indgaa.

Denne sandhed, at vort saligheds-haab hviler paa Kristus alene, at et menneske retfærdiggjøres ved troen uden lovens gjerninger, har den lutheriske kirke erkendt som hovedstykke i den kristelige lære, det hvorom de andre lutheranere grupperer sig, fordi det er saaledes fremstillet i skriften.

O, hvor mangen en ængstet og synd-betruget sjæl har ikke her fundet trøst! Det var netop denne sandhed, at et menneske retfærdiggjøres ved troen uden lovens gjerninger, som tilfældig bragte fred til Luther's blygsomme sjæl.

Og naar alt kommer til alt, saa maa ethvert menneske, som vil bli-saligt, enten han nu hører til den lutheriske kirke eller ikke, træde sig i hjer-tets dybeste grund med denne sandhed,

at „et menneske bliver retfærdiggjort ved troen uden lovens gjerninger“ eller gaaer han enig fortabt.

Men i alle de andre kirker er denne lære mere eller mindre forvansket af menneskelige tilføjninger. Alene den sande lutheriske kirke lader den komme til sin ret. Det maa da være indlysende for enhver, hvortil det maa være for det menneske, som vil blive saligt, at tilhøre den lutheriske kirke, hvor læren om retfærdiggjørelsen staar sinne frem i hele sin klarhed.

Deraf fremgaar det, at den lutheriske kirke har en vægtig opgave at løse overalt i verden. Men paa grund af de lokale forhold vil opgaven maatte løses paa en lidt forskjellig maade paa de forskellige steder.

Der paa kysten vil den lutheriske kirkes opgave bestaa fornemmelig i to ting: Nemlig først, at bevare inden kirken alle dem som er lutheranere eller af lutherisk herkomst og vinde deres agtelse for kjærlighed til deres egen kirke. For det andet, at vinde underforstaaendes anerkendelse og agtelse for den lutheriske kirke.

Den lutheriske kirke har aldrig været en kirke, som søgte at missionere i andre kirkesamfund. Den respekterer de andres arbejde, selv om den ikke kan anerkende deres lære, hvor den strider imod skriften. Derfor søger den ikke at bryde ind i deres grænser og forstyrre dem i deres arbejde. Men saa meget hurtigere er den for at beskytte og bevare sine egne lemmer, at de ikke løber bort fra sin egen kirke.

Men paa denne kyst er arbejdet for bevarelsen af den lutheriske kirkes lemmer mere vanskelig end ellers paa grund af den spredte tilstand hvori lutheranerne befinder sig.

Der er især tre klasser som træder vor opmærksomhed: Indvandrede immigranter, indvandrede folk fra østen og børn og ungdom tilhørende lutheriske forældre.

De indvandrede lutheranere — og vi skal indskrænke os til skandinaverne — er udgjorte for den store fristelse at ville være fuldt ud amerikanere med engang. De søger da gjerne at lægge tilside inocest muligt, ikke blot slædebrødt og stille, som minder om gammellandet, men alt andet, hvad de ikke for-maar at lægge tilside, som ansigtstegn og den rindende dialekt, som trykkes ind i deres engelske og som røber deres herkomst tiltrøds for alt.

Deraf kommer det, at de ogsaa gjerne vil lægge tilside sin svorene, den

lutheriske religion, og antage i dens sted de reformerte kristne religion, fordi den er mere amerikansk, mener de.

Men de, som mener, at blise andre Høvelsundheds lære er mere amerikansk end den lutheriske, tager forligning fejl. Men selv om det skulde være tilfældet vilde man dog ikke lade den amerikanske forbyrd, naar man betragter sandheden for sagn og en god samvittighed for at vinde menneskers gunst?

Men den lutheriske kristne læreform er slet ikke mindre amerikansk end de andre kristnes læreform. De er alle bragte til dette land fra en af de europæiske lande og hvad enten de er importerede ifra England, fra Frankrig, fra Tyskland eller Skandinavien, hvad gjør det til sagen?

Den lutheriske kirke er fuldt saa amerikansk som nogen. For nogle aar tilbage var det den femte i størrelse, nu er den blevet den fjerde. Gud velsigne den fremdeles!

De indvandede Skandinaver har derfor slet intet at klamme sig for, hvad den lutheriske lære angaar.

Men det er ogsaa en anden kløbe, som vi maa begne om og det er de lutheranere, som stikker sig til restlyden ifra deres hader. Mange af disse forhaar, hvilken en velsignelse det er at tilhøre en kristen menighed og derfor spørger de efter først og fremst, hvortil det naar til i kristelig henseende, førend de grundet et hjem.

Men all hvor mangen forlømmer at gjøre dette. Det, som de først spørger efter, er ikke det ene fornødne, men hvor de kan faa det billigste land, tjene de fleste penge, finde den bedste heliggenhed. Uagtet forham Lot ser de med velbehag paa Sodoms vandlige flæter og naar sig ved midt inde blandt verdens sundige folk langt borte ifra deres faders alter.

Disse maa ogsaa bevares for den lutheriske kirke. Det kunde vistnok være fristende at sige: Siden de drøder sig, saa lad dem om religionen og kirken, saa lad dem gaa.

En saaledes talte ikke Abraham, da Lot blev taget tilfange sammen med folket i Sodoma. Han samlede alle sine unge karle og drog frem efter fienden og frelse Lot.

Saaledes talte heller ikke Heleeren, den gode hude. Nei, han sagde meget mere: „Antik menneske, det har hundrede haar og mistet et af dem, lader ikke igjen de 99 paa bjerg og gaa ud at lede efter det tabte.“ Dette sagde han os til lærdom.

Men der er endnu en kløbe — og mit hjerte bløder, naar jeg tænker paa dem. Det er alle de børn, som er at lutherisk berømt, men som forefædrene vil gjøre noget for, saa de kan opdrages i faders tro, hvortil de fleste af dem allerede er døde.

I hjemmet naar barnet liden eller ingen kristelig paavirkning. Naar det bliver stort nok til at sendes paa skole, sendes det til den første og nærmeste engelske søndagsskole. Hvad deres lære og beklædelse er det gjør intet til sagen. Og saaledes sker det, at enten bliver det ingenting af disse børn i kristelig henseende eller de bliver medlemmer af denne eller hin sekteriske kirke.

Kjære venner, vi skal visstnok ikke stode høit nogen, der kommer til os og spørger os om Guds raad til salighed selv om han ikke er døbt i den lutheriske kirke, men her er vore egne børn, som saaledes gaar tabt for kirken og dermed for Kristus og saligheden. Sandhed her raader et alvorligt „Kom og hjælp os.“

Dette er da den lærige opbane, som den lutheriske kirke har at lade her paa jorden. Men hvorledes skal opgaven løses?

Jeg kjender ikke til no, en bedre løsning end den, at vi flittig beder den Iste her i Haderslev, helliget vore dit navn, og hjælper vor Herre til at denne vor børn kan blive opfojede.

Naar Luther forklarer hvorledes Guds navn helliges, siger han:

Dette sker da, naar Guds ord læres rent og rent og vi, som det kommer sig Guds børn lader det udtrykkelig tilføje i vort levet.

Guds ord man læres rent og rent, det er det første. Si man derfor sende lutheriske præster til blise folk for at oprette blise og af deres søn og med evigt, ellets listige og vindende rest at talde dem tilbage i jern. Og vi maa sende dem i kristelige lærere, som er villige til at ofre sig for at undervise de lutheriske børn i Guds ords rene sandhed.

Derfor er det at vi bygge skoler som denne, for at unge mænd og kvinder, som her kommer ind under Guds ords paavirkning, maatte med tiden komme ind paa en bane som til slut kunde enten direkte eller indirekte hjælpe til at løse den lutheriske kirkes opgave.

Alle alle er villige til at være prædikanter og lærere, men alle kan gjøre noget, enhver paa sin vaante. Om de alle er villige til selv at gaa ud og prædike eller lære Guds ord, saa de

dog hjælpe til at andre bliver istand til at gaa ud i høstarbejdet for Guds rige.

Der er ialfald en ting som enhver kan gjøre, bær gjøre og maa gjøre og det er at leve et personligt kristenliv til ære for sin kirke og det kristenlivet, som han bærer. Det er ikke blot ved at lære Guds ord rent og rent, men ogsaa at leve efter det foretagne Guds ord, som lærer, kald Guds navn skal helliges blandt os.

Thi det er en sorgelig sandhed, at mange saakaldte lutheranere, tanke medlemmer af lutheriske menigheder, levere et saa verbalt ja ofte ligetil ugenbelligt ja, at de bringer skam og vanære ikke blot over sig selv, men ogsaa over den kirke, som de tilhører. Og saa længe dette sker vil den lutheriske kirke blive foragtet baade af dens egne medlemmer og af udenforstående.

Der maa enhver ved sit personlige kristenliv yde sit offer til den lutheriske kirkes bevarelse. Intet man være ham for høit, ikke engang hans eget liv, til at ofre det paa Herrens alter for Kristi skuld.

Og nu tilføj et ord til eder, som er et ord ved denne skole. I nyder her store fordele, som I saar for en liden betaling. I saar for det første en god uddannelse i disse verbaltige sag, som I lettelig kan vende om til guld mangobobelt mod hvad I har lagt ud, men I saar her underretning i Guds ord, som er dyrebare end guld, ja frit guld i mængde.

Guds ord kan ikke opvies med guld paa nogen maade.

Men det, som her søket eder saa forholdsvis lidt, har søket ander meget. Og derfor venter de frugter af sit udlæg.

Det er faktisk folk, som har bygget denne skole og de har ofret ikke blot sine tusinder men sine ti tusinder saavel som sine brændende hanner for at I maatte undervises i Guds ords sandhed og den kriste lærdomme, hvortil I selv er døbte og konfirmerede. Lad os disse, som har ofret saa meget, saa se at deres arbejde ikke har været forgjæves, men at I, som gaar her paa skolen, giver det uoplyste tilføje i eders levet, at I elsker og ærer hans guddommelige ord.

Og saa et ord særlig til eder, kjære vandrere, som nu byder eders lærere og skolen farvel. I gaar nu bort herfra med et diplom, som I kan holde op for hele verden og sige, hvad eders lærere og skolen tænker om det.

Men eders fremtidige levet er og

DR. MILES' PAIN PILLS

Et kort, sikkert og paaideligt middel for tog eller andre smertefulde Tilfælde. Tilføje: Neuralgi, Hovedpine, Indrebet, Gigt, Kvalme, Jævnede hvide Olieer eller Hvide og efterlader ingen smerte. Tilføje: Dr. Miles' Pills, New York eller London af Dr. Miles' Medical Co., 123 West 25th Street, New York.

saa et diploma, som I holder op for verden, hvorved I viser, hvad I tænker om eders lærere og skolen.

I gaar nu bort med kirkes velsignelse over eder, fordi I gaar bort fra en skole, som kirken har oprettet og fremdeles opholder. Se da til, kjære unge venner, at ogsaa I kan blise til velsignelse for eders kirke.

Hvorledes kristne bør.

En Lige skriver (Der Kæmper): „Intet har i Troensjager gjort et stærkere Indtryk paa mig end Dødsakten. Ved de Santes Død er Troensjager og Fortvivlelse de almindelige Erfaringer; det samme har ogsaa været mig paafølgende for mange Dødsbedtommende. Usædvanlig stærkt vander der ogsaa med fuld Resignation, sin kristne død; med slet Tilmodighed.“

Beljendtajførelse.

Pacific Districts Fælleskonferens møder, om Gud vil, i Silverton, Oregon, fra 9—16 Juli, 1902, begge Dage inklusive.

Forhandlingsgenstande:

1. Forbunden — Forberedelse, Indhold, Form og Udjevelse.
2. Forholdet mellem Retfærdiggjørelsen og Helliggjørelsen.
3. Indrebet.
4. For Tidens ubielse Maade at samle Midler paa til Kristi Kirkes Opbyggelse.
5. Presten, som Kristi Beljender i sin daglige Færd.
6. Hvorledes kan vi vinde og bevare Ungdommen for vor lutheriske Kirke?
7. Troens Forhold til Sjerningerne og begges Forhold til Saligheden.

Under Konferensen vil Silverton Menigheds Kirke og Kirkegaard blive indvielse.

Alle Prester anmodes om at medbringe sig inden 1ste Juli til Prof. R. Behrens, Silverton, Oregon. O. G.

Tro Ordet, ikke dit bedrageriske Hjerte!

Prophan, dig brænder endnu Syn-
delnæret?
Du leder efter Fred med Suf og
Savn?
O, arme Sjæl! den er dig alt be-
kaarret,
Tro Ordet! og du naar til Fre-
dens Haan.

Tro Ordet kun! og et dit eget Hjerte,
Kjød Gaden, Sakramentet, hjil ved
Herrens Vord!
Da lindres brat vil al din Sjæle-
smerte,
Et Livens Vord er Guds Afkæ-
lingsord.

Syng høit! du har en kristens Naa-
begave,
Forlæbelse for al din Skyld og
Brast;
Er Verden end en Døl, her er Guds
Havn
Med Liv og Salighed og Himmels
Trøst!

Sore nye Lærere.

Med Siden af Miss R. Elizabeth
Stiles, som allerede har været nævnt i
forbindelse med Skolen, er der allerede
ansat to nye Lærere, nemlig Prof. J.
H. Kavler og Prof. R. H. Hagenes.

Johan H. Kavler, som kommer til at
overtage Undervisningen i Religion,
Herrens Historie, Latin og Græsk gjen-
nem det kommende Skoleaar, gradue-
rede fra Luther College i Decorah,
Iowa i 1893. Han har senere ijen-
nemgaaet det theologiske Seminar i
Woburn, Minn., og blev isjor oc-
klærer til Vestr. Det er dog isjor Læ-
tergjerningen han har lagt sig paa
og hvilken han agter at vie sine Kræf-
ter. Han har saaledes i flere Aar ar-
bejdet med Held ved Lutheran Ladies
Seminary i Red Wing, Minn. For
Skole kommer i ham til at faa en frø-
lig Støtte.

R. H. Hagenes, der kommer til at
overtage Forretningsafdelingen ved
denne Skole næste Aar, har saa i sin
Uddannelse ved Concordia College,
Keokuk, Minn., og i Dixon, Ill.
I de sidste fem Aar har han for-
retningen ved Scandinavian
Academy, Scandinavian, Wis.,
hvorfra han har de bedste anbefalinger

Han er gift og har Hustru og et
Barn.

Filen i Bogen.

En Europæer var bli-ven tagen til-
fange i den adydslyste Krig. Efter en
Stundes Fjæveltes lod man ham fra
hans Fælle, men smæbde til hans Fæ-
deres Lejer, forat han ikke skulde
lede vov. Saa maatte han en Dag en
anden Europæer. Denne vovede dog
ikke at hjælpe ham, der blev besøgt af
en kongelig Embedsmand. Paa For-
spørgsel blev der dog givet Tilladelse
til, at Fangeren kunde faa en Bog i
Foræring af sin Landsmand. Fangeren
blev imidlertid næsten dødt over denne
Gave; han var ingen Ven af Bøger og
lyntet, han trængte mange andre Ting,
f. Eks. Klæder og Livsmidler, i
langt højere Grad end en Bog. Han
lagde derfor ogsaa Bogen tilside og
glemte den tilskat ganske. Da kom
han efter tre Aars Forløb til at tænke
paa den. Han tog den frem og be-
saa den nøiere. Da hændte han noget
haardt ved Bogens Ryg. Han under-
søgte Gjenstanden nøiere: det var en
Fil. Ja, det var just hvad han behø-
vede, hvad han i flere Aar havde læn-
get efter! Hvorfor havde han ikke tid-
ligere gjort Brug af Bogen? I al
Stillehed søgte han nu en gunstig Lei-
lighed til at file af sine Lænker, saad-
en saadan Anledning. Slugtede og vandre
sin Fjævel.

Kjære Læser! Nutillid du forsmæ-
ter under et Slaveri, tilfald være end
det, hvorom du i det foregaaende har
læst. Tag fat paa din Bibel! I en-
hver af den hellige Skrifts Forsætter
har du en Fil, ved hvis Hjælp du kan
kile dig ved dine Lænker.

En meget talende Gravskrift.

Paa en Kirkegaard ligger der over
en liden Piges Grav en Sten, paa
hvilken følgende Ord er indhuggede:
„Dun var et Barn, som holist hendes
Lærkammerater sagde: Det var lettere
at være god, naar hun var hos os.“ —
Sandelig, det var et skjønt Etermaal!
Lige det indeholder et af de ubebrø-
ligste Sjældetegn paa, at hun havde læ-
net i Livsforbindelse med den Herre
Jesus, han, den ene gode, han, der
alene gjør god.

Kjære Læser, hvilken Indfyndelse

øver dine Ord og din Vandel paa dine
Omgivelser? Gjør du det lettere for
dem, eller gjør du det vanskeligere for
dem at være god? Væger du selv i
Samfund med den Herre, der alene
foraar at være sig god?

Kristi Død er blevet min Frelse.
Du ingen B n kan dog gjøre mere, end
i det højeste ved sin Død velske en an-
dens Liv; men det har gaaet mig Livet
og sin Død; det var mig, der var død,
og hans Død gav mig Livet.

Kjære Landsmand, siger Luther,
høder, medens Markedet er for Døren;
samler, medens Solen skinner, og det
er godt Veir; bruger Guds Ord og
Raae, medens I have disse kostelige
Skatte. Thi det skulle I vide, at
Guds Ord og Raae er som en Skul-
rega, der ikke kommer igjen, hvor den
engang har været. Det har været hos
Isaerne, men haris er det; nu have
de intet. Paulus førte det til Gue-
tenland, men var det; nu have de
Tyrken paa Haljen. N. m. og Italien
have ogsaa hørt det, men dette er det;
nu have de Porten. Og I maa ikke
tro, at I skulle evig beholde det. Ved
Uafnemlighed og Foragt bliver det
for eder. Derfor holdt fast ved det
og bevare det, medens I have det.

Mærk!

Alle Presterne anmodes venligt om
at medbringe Ornat til Kirkeboisellen
i Silvertown under Konferensmødet.
R. Pedersen.

Rettelser.

Iblandt konsulmandernes navne fra
Seattle blev Harry Swanson og Jo-
sling Gridson forglemt. I de defloget
nærlæbelsen af de to skjæffe gutters
navne. Det var en fejltagelse, som
jærvæd retted.

R. H. Christensen.

\$100 Belønning \$100.

Dette Blads Indhold vil blive fortrykt i en af
de to første numre af det næste Hæfte, som
skal udgives den 1. Oktober. De som
har, og der er saaledes, alle de Blads
indhold, som er trykt i dette Hæfte, skal
have en Belønning af \$100, som skal
betales dem, naar de har indsendt
et Breve til den Redaktør, som
skal være den 1. Oktober. De som
har, og der er saaledes, alle de Blads
indhold, som er trykt i dette Hæfte, skal
have en Belønning af \$100, som skal
betales dem, naar de har indsendt
et Breve til den Redaktør, som
skal være den 1. Oktober.

Student- Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

326 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

Amerika og Pacific Herald,
Begge Blade for et
Aar \$1.25.

Dette gælder gamle saavel som nye
Subskribenter, dog maa det ubefinget
betales i Forud.

Det er os en saad Fornøjelse, at
kunne anbefale „Amerika“ som et af
de ledende Nord-Amerikanske Blade i
Vandet. Det er nu almindeligt aner-
kjendt, at „Amerika“ under Prof. Rob-
ert S. Andersons dygtige og ihærdige
Bestræbelser har vokset sig stor og er
blevet en Magt baade paa det litterelle
saavel som paa det politiske Omraade,
og er tillige et fortræffeligt Nyheds-
blad.

Til alle saadanne, som ønsker god,
billig, underholdende, saad og lærerig
Læsning, vil vi derfor sige: send os
\$1.25 for „Pacific Herald“ og „Ame-
rika“, eller endnu bedre, send os 4 nye
Abonnementer paa begge Blade med \$5.00
saa skal vi sende Dem „Herald“ og
„Amerika“ et Aar for Deres Byderi.

Spar Tid og Penge

ved at sende til os efter Bibler,
Salmebøger, Skolebøger osv. i
det norske Sprog. Vi er Agen-
ter for og giver den samme Ra-
bat til Prester og handlende,
som Luth. Pub. House i Decorah.
Billeter til og fra Europa
sælges.

VISELL AND ECKBERG,

Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

„Amerika“ og „Pacific Herald“ for
et Aar \$1.25.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Haarterminen ved Pacific Lutheran Academy begynder den 1ste April.

Skolen tilbyder de følgende Kurser
 „Preparatory Course“ der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de „Grade“ i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afpasset for unge Elever samt andre, der naar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa „Common“ Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Eksamen.

II. „Normal Course“ paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige „Common“ Skole Fag. Graduerter fra vort „Preparatory Course“ eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte „College Preparatory“ Kurser, hvert paa tre Aar:

a) „Classical College Preparatory Course“, der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College.

b) English Scientific College Preparatory Course indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt „School of Science.“

c) Luther College Preparatory Course, der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det nærliggende Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afpasset for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser kræves, at Bedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa „Common“ Skolen. Disciple, der naar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course.“ der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hushusholdning.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

Bed siden af deV allerede nævnte Kurser er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

Gennem Winterterminen vil der an-

derettes i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Norsk, Læsning og Grammatik, Læsning, Latin, Græsk, Historie, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstraklasser for Ryfommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplyst og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplens under Lærernes Tilsyn bredt en saakaldt „Boarding Club“. Paa denne Maaned har de skaffet sig god, sund Kost til dens virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logi for en Termin vil saaledes ikke overblive \$42.00. Hertil kommer de Bøger og Bæst. De nødvendige Bøger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan søge sin Bæst udført paa meget rimelige Bilkar. Over Disciplen erlægges \$2.00 om Aaret for Ugentilføje.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overblive \$50.00. Dette indbefatter de baade Skole, Kost, Logitilføje, Logi, Bøger og Bæst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger hændende man sig til Skolens Bestyrer
 R. J. Dong,
 Garland, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND RAWLINGS DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
 156 Pacific Ave. Tel. Red 450
 TACOMA Wn

Abonner paa „Detold“ kun .50 om Aaret.

J. M. Arntson, North Pacific Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter saamtm Stjæder, Kontrakter, m. m.
 Municipal Court-Rooms
 City Hall

TACOMA. - WARD

W e r t

Alle, som sender os penge til at betale skal paa Løtter med, maatte ogsaa medbringe en nøjagtig beskrivelse af Lotterne saasom Løtterns nummer, samt i hvilken „Block“ og „Addition“ de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en seil begaendes.

Altetabler.

Frit tilsendt saars Katalog med Prøver paa Altetabler, der fremstiller vigtige Tilbragelser af Krigs Tid. Foreniner, som vil forære Altetabler til Kirker, skal søge dem til betydelig nedsatte Priser. Skriv straks efter Prislister til
 August Ringsted,
 Marinette, Wis.

Vor Frelseres norske luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
 TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
 Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-skole.
 " 11 A. M. Holmessogudstjeneste.
 " 7:45 P. M. Aftensang.
 Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
 Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
 Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaned, Ungdomsforening.
 Hver 2den og 4de Torsdag E. M. Maaned, Kvindeforening.

Drømmen er Nærjom Strømmen.

+++

Gjæmt er ikke glemt.

+++

Over Tugt svinger med sit Raad.

+++

Lige Børn lege debl.

+++

Otte ligger rigt Vært i fattig Rønde Stjæ.

Ordsprog.

Hj sed Din bliver jar Beditte.

+++

Naar den blinde bærer Kroblingen, kan komme de begge frem.

+++

En Sto passer ikke til alle Fødder.

+++

Man kan ogsaa kjøbe Gulv for dyrt.

+++

Man skal ei stue Hunden paa Haa-
 rene.

+++

Stomager, bliv ved din Sæft!

+++

Tro ikke din egen Stygge, om den end viser dig stor.

+++

Hvo der vil spise Vg, maatte taale, at
 Dødsene tagle.

+++

Hvor der er Hjertum, der er ogsaa
 Gudrum.

+++

Gudsted er Gudhed.

+++

Et faldt Vidne skal ikke holdes uskyldigt, og den, som udblæser Løgn, skal ikke undkomme.

+++

Et faldt Vidne skal ikke holdes uskyldigt, og den, som udblæser Løgn, skal undkomme.

+++

Hvo, som bevarer Budet, bevarer sin Sjæl, men hvo, der forogter sine Seie, skal dødes.

+++

Hvo, som forbarmer sig over den ringe, løser Herren, og han skal betale ham hans Beljærning.

+++

Adled Raad og tag imod Tugt, at du kan blive uds paa dit sidde.

+++

Der er mange Røssag i en Maaned Hjerter, men Herrens Raad, det skal bestaa.

+++

Det skal være et Menneskes Vist, at han er mistænkelig, og en Væm er bedre end en Løgner.

+++

Et Bellals Vidne støtter Metten, og de ugubelliges Mund opsluger Iret.

+++

Domme er beredte til Spottene og Slag til Dødsens Fug.

Parkland-Nyheder.

Mrs. J. Hall er nylig kommen tilbage fra Florence, hvor hun har besøgt sine Slægtninger. En liden Broder, Melvin, fulgte med hnd for en kort Tid.

+++

Mrs. Ingv. Smith og Mrs. Geo. Tegland fra Idaho taler om snart at reise hjem igjen. Begge siger dog, at Opholdet paa Parkland har været velgjørende for deres Helbred.

+++

Mrs. N. Christensen, som nogle Aar har drevet et meget nyttigt Arbejde ved at tage Børn i Kost og sende dem paa Religionsskolen, er nu flyttet bort fra os. Den velsignelsevirksomhed skaffede hende ikke alene et interessant Arbejde men ogsaa Levebrød. "Herold" lykønsker hende med de herlige Forjættelser, som Herren har givet dem, der annammer de smaa i hans Navn.

+++

Sidste Søndag Aften begav Mrs. N. Christensen sig paa Veien til Wilbur, Wash., for næste Dag at staa Brud. Brudgommen er en af de første Settlers der, nemlig Gerhard Jørgensen. Forsaa vidt som vi har Grund til at haabe, at alt gik efter Ønske og Bestemmelse til'ad'ar "Herold" sig at gratulere Ægtefolkene.

+++

Sidste Onsdag Aften bragtes de afsjælede Levninger af Mrs. Gunhild Halvorsen hid for at jordes ved Siden af hendes Fader paa Parkland Kirkegaard. Hendes Død kom ikke uventet, men dog ganske hastig. Hun døde af et Par farlige Vekster paa Indvoldene. Sidste Mandag begyndte 3 dygtige Læger at foretage Operation paa hende, men da de saa hvordan Tilstanden var, forsøgte de ikke at tage dem bort. Hun døde Mandag Aften i sit Hjem ved Mission Junction, B. C. Thorsdag Kl. 11 ledsagedes hun til sit sidste Hvilested af Parkland Menighed, som hun nogle Aar var Medlem af. Hun døde i Troen paa Frel-

seren og erklærede, at hun vilde overgive sine Børn og sin Mand i Herrens Hænder. Hendes Mand G. A. Halvorsen og 8 Børn begræder hendes Bortgang.

+++

Ved Skolen er det nu stille og enesmt. Idag reiser Miss Larsen hjem til sine Forældre i Fillmore Co., Minn. Hun har nedlagt sit Embede som Lærer ved Skolen her.

Miss Tenwick reiser til Oregon, hvorfra hun reiser paa Besøg hos sine Forældre i Nærheden af Spokane, Wash.

Prof. Kempe reiste nogle Dage siden til Astoria.

"Herold" ønsker dem alle Lykke og Velsignelse paa deres Vandring.

+++

Sidste Uge var der flere Høitideligheder, som unge og gamle her kunde tage Del i uden Pengelæg og uden at behøve at opofre nogen Del af de almindelige Arbejdstimer om Dagen.

Torsdag Aften feirede den graduende Klasse ved Skolen sin saakaldte Klassedag, det er, Opvisning af Klassens Valgsprog, Udvalnelse og Tankegang. Programmet bestod af 12 Stykker afvekslende Musik, Sang, Deklamationer og Foredrag.

Vi tror, at enhver, som var til stede og vilde sammenligne denne Klases Frembringelser med lignende Skoler, som enten ingen Region har, eller ikke tilhører den lutherske Kirke, maatte indrømme, at den udmærkede sig ved Dygtighed, selvstændig Tænkning og især ved en ædra kriste'igsindet Aand. Vi haaber snart at kunne meddele et Par af Talerne, som Disciplene holdt, hvoraf man selv kan dømme om denne Sag.

Fredags Aften holdtes den egentlige Graduations eller Slutningsfest. Gymnastikballet var omtrent fuldpakket. Vi havde ogsaa den Glæde at se nogle af Skolens Venner fra andre Menigheder. Der var ikke alene Pastorerne M. A. Christensen, Holden og Sperati, men ogsaa Mand som N. Tvete fra Arlington og T. Larsen og Hustru fra Florence, Wash.

Man begyndte med Salmesang Skriftlæsning og Bøn og sluttede med Luthers ndødelige Salme, "Vor Gud han er saa fast en Borg," samt Velsignelse paa engelsk.

Graduenterne I. Durham og O. Tingelstad holdt hver sin Tale. Pastor Holden holdt den Tale paa engelsk som i dette No. findes paa norsk om den lutherske Kirkes Opgave paa Vestkysten. Efter at have overrakt Graduenterne deres Diplomer holdt Skolens Bestyrer en Tale, som vi skal meddele paa norsk i næste No. Herren velsigne Skolen med Lærere og Disciple.

Fra andre Kanter.

Ved Puyallup Indianerreservation sat ved Tacoma skal foretages en Del Reparationer.

+++

Fra Everett berettes, at der ogsaa i Snohomish Co., er farlig Skovbrand i Nærheden af Gold Bar og Monroe paa Great Northernbanen.

+++

Skovbrand har denne Uge raset alvorligt omkring Buckley og Enunclaw, 40 Mil fra Tacoma, og ødelagt Huse, Skov og anden Eiendom til et Beløb af mere end en Million Dollars.

+++

Den 21de Juni ødelagdes flere Kvartaler i Portland af Brand paa Østsiden. Det brændte Strøg er dog et Stykke fra vor lutherske Kirke og Prestegaard. Ilden kom løs i Wolff og Zwickers Jernverk, fortærede Eiendom paa omtrent en halv Millions Værdi.

+++

Den 24de dennes holdt Tacoma "High Schools" Alumni eller ældre Graduenter et iarmende Møde, hvor de besluttede at give dette Aars Graduenter en Reception, som skal holdes i Aften i Byens største Hotel. Et af Theatrets Orchestra skal spille. Dans løves som det mest nydelssesværdige ved Festen. Mer eller mindre Drik og Dus følger naturligvis med til langt paa Nat eller rettere til ud paa Morgenen.

M æ v k !

Gæder til Portland Lutherske Værnemisjon bedes nu sendt til Post. L. Karjen, Portland, Wash., der er Værnemisjonens Sekretær, i hedsfor, som før, til Mr. E. D. Griffin.

Chr. Kosné,
Sekretær.

The
Illustrated Home Journal.
Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, . . . WASH.

EDWIN R. RAY
PRINTER
115 THIRTEENTH ST
TEL. MAIN 235 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Established on Patents sent from the best agencies for securing patents.

Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co 361 Broadway, New York
Branch Office, 60 F St., Washington, D. C.